

№ 254

гр. Перник, 24 февруари, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на деветнадесети февруари през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря В.Х.*** и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Станчев КНАХД № 97 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

С решение № 1020, постановено по нах дело № 1247/13 г., РС Перник е отменил НП № 26-2601767/16.V.2013, издаден от изп. директор на ИА „ГИТ“ София, с което на „Лас Тостер“ ЕООД, гр. Перник е била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, за констатирано нарушение на чл. 138, ал. 1, изр. последно от КТ. Срещу това решение от АНО е подадена касационна жалба, чрез процесуален представител, в която се развиват оплаквания, че решението на РС е неправилно. Според изложението в касационната жалба, въззивният съд незаконосъобразно е интерпретирал разпоредбата на чл. 138, ал. 1 от КТ и в частност, изречение последно, като е мотивирал извода си за отмяна на НП, че липсата на почасово разпределение на намаленото работно време, при което се полага труд не е нарушение на трудовото законодателство, тъй като е предмет на договаряне, а не е съществен елемент от трудовия договор. Прави се оплакване, че независимо от диспозитивната възможност, за работодателя, като санкционирано лице не е изключено да оформи в трудовия договор продължителността и разпределението на работното време. Не се отрича възможността, предоставена на работодателя с вътрешните правила да се уговори часовото разпределение на намаленото работно време. Иска се отмяна на решението на въззивния съд и да се постанови съдебен акт, с който да се потвърди НП.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ и поддържа становище, че следва да се остави в сила решението на низовия съд.

Представител на окр. прокуратура предлага да остане в сила решението на РС.

Касационен състав на Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е процесуално допустима и неоснователна.

Страните не спорят по фактите, установени от РС, които се споделят и от настоящия съдебен състав.

Установено е, че по отношение на ответника по касационната жалба е издадено НП, за това, че с трето лице е сключил трудов договор за непълно работно време от 4 часа, като страните не са уговорили начален и краен час на времето, през което това лице ще полага труд. Като дата на нарушението е приета датата на сключване на договора – 10.IX.2012 г. В трудовия договор и приложено към него допълнително споразумение са уговорени намалено работно време – 4 часа; продължителност на работната седмица, срок на годишен отпуск и трудово възнаграждение. В административно наказателната преписка е приложена и декларация по чл. 399 във вр. чл. 402 от КТ, попълнена от работника от 27.III.2013 г. с отразено работно време от 11 до 15 часа. Противно на всяка логика е работника сам да си определя времето през което ще работи при непълно работно време. Следователно – между страните има уговорено хронологично време, през което ще се полага труд от страна на работника. От това следва да се отговори и на оплакването в касационната жалба, че издаденото НП е незаконосъобразно, до степен такава, че не са обсъдени относими доказателства за това извършено ли е формално нарушение на въведената правна норма. Следва да се знае, че разпоредбата на чл. 138 от КТ в цялата ѝ редакция е правна възможност за двете страни по трудов договор. Непълното работно време се установява по споразумение между страните или едностранно от работодателя и винаги е с по-малка продължителност от нормалната продължителност на работното време, установена с разпоредбата на чл. 136 КТ. Няма нормативно разписано правило в кой времеви интервал от светлата част от денонощието се полага труд при намалено работно време, а още по малко има изискване за фиксирането на този часови период, при положение, че с разпоредбата на чл. 139, ал. 1 от КТ е определен начина на разпределяне на времето, през което се полага труд, а тази законова възможност е призната и от касатора. Касационен състав отчита като съществено процесуално нарушение от страна на АНО, че не е обсъдил в детайли възражението, дадено по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН от административно наказваното лице. От това следва и игнориране на изискванията, наложени от разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН. За прецизност, но това е въпрос на компетентност на служители на АНО, дори на самия АНО, в производството по налагане на административното наказание, последния е имал възможност да изиска правилника за вътрешния трудов ред на предприятието, с оглед проверка достоверността на възражението.

Процедурата по ЗАНН е санкционна и в тежест на наказващия орган е да я проведе законосъобразно, завършена с правилни и ясно формулирани актове, като докаже твърденията си, обективирани в тях с валидни доказателства, като не е направил това органа е издал едно незаконосъобразно НП, което, като

краен резултат правилно е отменено от районен съд и съдът, в този състав не намира основателност в развитите в касационната жалба оплаквания.

Ето защо при неоснователност на касационните основания и след извършена служебна проверка на валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съгласно чл. 218, ал. 2 АПК съдът счита, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното Административен съд Перник, касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1020, постановено по нах дело № 1247/2013 година по описа на Районен съд - Перник.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2./п/